

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2016/2072**ze dne 22. září 2016****o ověřovacích činnostech a akreditaci ověřovatelů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 ze dne 29. dubna 2015 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy a o změně směrnice 2009/16/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 5 a čl. 16 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 15 odst. 5 a čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 stanoví, že Komise přijímá akty v přenesené pravomoci, které dále upřesňují pravidla pro ověřovací činnosti a metody akreditace ověřovatelů. Tyto činnosti a metody jsou věcně propojeny, proto je toto nařízení založeno na obou právních základech.
- (2) Provádění čl. 15 odst. 5 nařízení (EU) 2015/757 vyžaduje přijetí celkového rámce pravidel, který má zajistit, aby posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí vypracovaných v souladu s uvedeným nařízením prováděli harmonizovaným způsobem ověřovatelé, kteří mají odbornou způsobilost provádět svěřené úkoly nezávisle a nestranně.
- (3) Při provádění čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 je nezbytné zajistit synergii mezi celkovým rámcem pro akreditaci stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽²⁾ a zvláštními rysy ověřovacích a akreditačních činností týkajících se emisí CO₂ v odvětví námořní dopravy. Podle čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 se má nařízení (ES) č. 765/2008 vztahovat na aspekty akreditace ověřovatelů, které nejsou upraveny nařízením (EU) 2015/757.
- (4) Aby bylo zaručeno, že vykázané údaje budou spolehlivé, je nezbytné zajistit, aby ověřování prováděli nezávislí a příslušní ověřovatelé. Systém ověřování a akreditace by měl zabránit zbytečné duplikaci postupů a úprav podle jiných právních nástrojů Unie, což by s sebou přineslo zvýšenou zátěž pro členské státy či hospodářské subjekty. Proto je vhodné využít osvědčené postupy vyplývající z uplatňování harmonizovaných norem přijatých Evropským výborem pro normalizaci na základě pověření vydaného Komisí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽³⁾ (například těch, které se týkají požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání, a které se týkají obecných požadavků na akreditační orgány akreditující subjekty posuzování shody, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*), a dále pak dokument EA-6/03 a jiné technické dokumenty, které vypracovala asociace Evropská spolupráce v akreditaci.
- (5) Harmonizovaná pravidla pro posuzování plánů monitorování, ověřování výkazů emisí a vydávání dokumentů o souladu ze strany ověřovatelů by měla jasně definovat odpovědnost a činnost ověřovatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 55.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (6) Při posuzování plánu monitorování by měli ověřovatelé provést řadu činností, aby vyhodnotili úplnost, relevanci a soulad informací předložených dotčenou společností, pokud jde o postup monitorování a vykazování u plavidla, aby mohli rozhodnout, zda je plán v souladu s nařízením (EU) 2015/757.
- (7) Podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1927⁽¹⁾, mohou společnosti odkázat při předkládání plánu monitorování plavidla na informace o stávajících postupech a kontrolách lodi, na které se vztahují harmonizované normy v oblasti kvality, životního prostředí a hospodaření s energiemi (například EN ISO 9001:2015, EN ISO 14001:2015, EN ISO 50001:2011) nebo podle Mezinárodního předpisu pro řízení bezpečnosti (předpis ISM)⁽²⁾ nebo plánu řízení energetické účinnosti lodí (SEEMP)⁽³⁾. K zajištění racionálního přístupu by měli být ověřovatelé schopni je posoudit v rozsahu, v jakém jsou podstatné pro monitorování a vykazování údajů podle nařízení (EU) 2015/757 [a tohoto nařízení].
- (8) Poskytování dokumentů a výměna příslušných informací mezi společnostmi a ověřovateli je zásadní pro všechny aspekty postupu ověřování, zejména pro posouzení plánu monitorování, posuzování rizik a ověřování výkazu emisí. Je nezbytné stanovit řadu harmonizovaných požadavků upravujících poskytování informací a dokumentů, které se zpřístupňují ověřovateli před zahájením ověřovacích činností a v dalších fázích ověřování.
- (9) Ověřovatel by měl při ověřování výkazu emisí zaujmout přístup založený na míře rizika v souladu s čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757. Analýza náchylnosti vykázaných údajů k případným podstatným nepřesnostem je nezbytnou součástí postupu ověřování a určuje, jak by měl ověřovatel provádět své činnosti.
- (10) Každá část postupu ověřování výkazů emisí, včetně prohlídky na místě, je úzce spojena s výsledkem analýzy rizika nepřesnosti. Ověřovatel by měl být povinen přizpůsobit jednu nebo více ověřovacích činností zjištěním a informacím získaným během postupu ověřování, aby splnil požadavky na dosažení přiměřených záruk.
- (11) K zajištění souladu a porovnatelnosti monitorovaných údajů v čase v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2015/757 by měl být plán monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý, pro ověřovatele výchozím bodem při posuzování výkazu emisí plavidla. Ověřovatel by měl posoudit, zda plán a požadované postupy byly provedeny správně. Oznámí společnosti jakékoliv neshody nebo nepřesnosti, které zjistí. Ověřovatel zahrne neopravené nepřesnosti nebo neshody vedoucí k podstatným chybám do zprávy o ověření a uvede, že výkaz emisí není v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a tímto nařízením.
- (12) Veškeré činnosti během postupu ověřování výkazu emisí jsou vzájemně propojeny a měly by vyústit ve vydání zprávy o ověření, která obsahuje stanovisko k výsledku ověření. Úroveň ujištění by se měla odvíjet od toho, jak důkladně a podrobně byly provedeny ověřovací činnosti a jak bylo formulováno prohlášení o ověření. Harmonizované požadavky na provádění ověřovacích činností a na zprávy o ověření by zajistily, že všichni ověřovatelé budou uplatňovat stejné normy.
- (13) Ověřovací činnosti, včetně posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, by měli provádět odborně způsobilí ověřovatelé a pracovníci. K zajištění odborné způsobilosti příslušných pracovníků k provádění úkolů, které jim jsou svěřeny, by měli ověřovatelé zavést a neustále zlepšovat vnitřní postupy. Kritéria pro určení, zda je ověřovatel způsobilý, by měla být shodná ve všech členských státech a měla by být ověřitelná, objektivní a transparentní.
- (14) Pro podporu vysoké kvality ověřovacích činností je třeba stanovit harmonizovaná pravidla určující, zda je ověřovatel způsobilý, nezávislý a nestranný, a tedy oprávněn pro provádění požadovaných činností.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1927 ze dne 4. listopadu 2016 o šablonách pro plány monitorování, výkazy emisí a dokumenty o souladu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 1).

⁽²⁾ Přijatý Mezinárodní námořní organizací (IMO) rezolucí shromáždění A.741(18).

⁽³⁾ Pravidlo 22 MARPOL, příloha VI.

- (15) Je nezbytné zavést celkový rámec pravidel pro akreditaci právních subjektů, který zaručí, že ověřovatelé budou mít odbornou způsobilost provádět úkoly, které jim byly svěřeny, nezávisle, nestranně a v souladu s požadavky a zásadami uvedenými v nařízení (EU) 2015/757, nařízení (ES) č. 765/2008 a tímto nařízením.
- (16) V souladu s čl. 16 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757 by se na obecné zásady a požadavky pro vnitrostátní akreditační orgány měly vztahovat články 4 až 12 nařízení (ES) č. 765/2008.
- (17) V souladu s běžnou praxí Komise konzultovat při přípravě návrhů aktů v přenesené pravomoci s odborníky byla pod záštitou Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu zřízena podskupina pro ověřování a akreditaci v rámci monitorování, vykazování a ověřování emisí v námořní dopravě, která sdružovala odborníky z členských států, průmyslových odvětví a dalších příslušných organizací, včetně občanské společnosti. Podskupina doporučila, aby toto nařízení upravilo řadu prvků. Plenární zasedání Evropského fóra pro udržitelnou lodní dopravu podpořilo návrhy doporučení k těmto aspektům dne 28. června 2016,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví ustanovení upravující posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí. Také stanoví požadavky na způsobilost a postupy.

Toto nařízení stanoví pravidla pro akreditaci ověřovatelů ze strany vnitrostátních akreditačních orgánů a dozor nad nimi podle nařízení (ES) č. 765/2008.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „akreditací“ osvědčení vydané vnitrostátním akreditačním orgánem, že ověřovatel splňuje požadavky dané harmonizovanými normami ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008 a požadavky tohoto nařízení, a proto je oprávněn provádět ověřovací činnosti podle kapitoly II;
- 2) „neshodou“:
 - a) pro účely posuzování plánu monitorování, že plán nespĺňuje požadavky podle článků 6 a 7 nařízení (EU) 2015/757 a prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;
 - b) pro účely ověřování výkazu emisí, že emise CO₂ a další příslušné informace nejsou vykázány v souladu s metodikou monitorování popsanou v plánu monitorování, který akreditovaný ověřovatel posoudil jako uspokojivý;
 - c) pro účely akreditace jakékoli konání či opomenutí ověřovatele, které je v rozporu s požadavky nařízení (EU) 2015/757 a tohoto nařízení;
- 3) „přiměřenou zárukou“ vysoká, nikoli však absolutní úroveň záruky kladně vyjádřená v ověřovacím posudku a udávající, zda výkaz emisí, který je předmětem ověření, neobsahuje podstatnou nepřesnost;
- 4) „úrovni závažnosti“ se rozumí kvantitativní prahová hodnota nebo mezní bod, nad nímž jsou nepřesnosti samy o sobě nebo ve spojení s jinými nepřesnostmi považovány ověřovatelem za podstatné;
- 5) „inherentním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi, předtím, než se zohlední dopad jakýchkoli jiných souvisejících činností;

- 6) „kontrolním rizikem“ náchylnost parametru ve výkazu emisí k nepřesnostem, které by mohly být podstatné samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi a které se nepodaří odstranit, zjistit, ani opravit včas kontrolním systémem;
- 7) „detekčním rizikem“ riziko, že ověřovatel neodhalí podstatnou nepřesnost;
- 8) „ověřovacím rizikem“ riziko (funkce inherentního, kontrolního a detekčního rizika), že ověřovatel vydá nesprávný ověřovací posudek, pokud výkaz emisí obsahuje podstatné nepřesnosti;
- 9) „nepřesností“ opomenutí, zkreslení nebo chyba ve vykázaných údajích s výjimkou přípustné nejistoty podle nařízení (EU) 2015/757 a se zohledněním pokynů vypracovaných Komisí v těchto otázkách;
- 10) „podstatnou nepřesností“ nepřesnost, která dle názoru ověřovatele sama o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi překračuje úroveň závažnosti nebo by mohla mít jinak vliv na celkové vykázané emise či jiné související informace;
- 11) „místem“ pro účely posuzování plánu monitorování nebo ověřování výkazu emisí plavidla, umístění, kde je definován a řízen proces monitorování, včetně umístění, v nichž jsou kontrolovány a ukládány příslušné údaje a informace;
- 12) „interní dokumentací o ověření“ se rozumí veškerá interní dokumentace, kterou ověřovatel shromáždil s cílem zaznamenat všechny podpůrné doklady a zdůvodnit činnosti prováděné za účelem posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí podle tohoto nařízení;
- 13) „auditorem pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě“ jednotlivý člen ověřovacího týmu odpovědný za posouzení plánu monitorování nebo ověření výkazu emisí;
- 14) „osobou provádějící nezávislý přezkum“ osoba pověřená ověřovatelem, aby prováděla konkrétní vnitřní přezkumné činnosti, která patří ke stejnému právnímu subjektu, ale neprováděla žádnou z ověřovacích činností podléhajících přezkumu;
- 15) „technickým odborníkem“ osoba, která poskytuje podrobné znalosti a vědomosti ohledně určitého předmětu potřebného k provádění ověřovacích činností pro účely kapitoly II a akreditačních činností pro účely kapitol IV a V;
- 16) „posuzovatelem“ osoba jmenovaná vnitrostátním akreditačním orgánem k posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení, a to samostatně nebo jako člen posuzovacího týmu;
- 17) „vedoucím posuzovatelem“ posuzovatel, který má celkovou odpovědnost za posouzení ověřovatele podle tohoto nařízení.

Článek 3

Předpoklad shody

Pokud ověřovatel prokáže shodu s kritérii stanovenými v příslušných harmonizovaných normách ve smyslu čl. 2 bodu 9 nařízení (ES) č. 765/2008, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo v jejich částech, předpokládá se, že splňuje požadavky stanovené v kapitolách II a III tohoto nařízení v rozsahu, v němž se harmonizované normy na tyto požadavky vztahují.

KAPITOLA II

OVĚŘOVACÍ ČINNOSTI

ODDÍL 1

Posuzování plánů monitorování

Článek 4

Informace poskytované společnostmi

1. Společnosti poskytnou ověřovateli plán monitorování svých plavidel pomocí šablony odpovídající vzoru uvedenému v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927. Pokud je plán monitorování v jiném jazyce než v angličtině, poskytnou překlad do angličtiny.

2. Před zahájením posouzení plánu monitorování poskytne též společnost ověřovateli alespoň níže uvedené informace:
 - a) příslušnou dokumentaci nebo popis instalací plavidla, popřípadě včetně osvědčení o zdrojích emisí, (popřípadě) použitých průtokoměrů, postupů a procesů nebo schémat připravených a ukládaných mimo plán, na které plán odkazuje;
 - b) v případě změn systému monitorování a vykazování, které jsou uvedeny v čl. 7 odst. 2 písm. c) a d) nařízení (EU) 2015/757, příslušně aktualizované verze nebo nové dokumenty umožňující posouzení změněného plánu.
3. Společnost na žádost poskytne jakékoliv další informace považované za potřebné pro provedení posouzení plánu.

Článek 5

Posuzování plánů monitorování

1. Při posuzování plánu monitorování ověřovatel řeší otázku úplnosti informací uvedených v plánu monitorování, jejich přesnosti, relevance a souladu s nařízením (EU) 2015/757.
2. Ověřovatel alespoň:
 - a) posoudí, zda společnost použila vhodnou šablonu plánu monitorování a zda jsou poskytnuty informace ke všem povinným položkám uvedeným v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/1927;
 - b) ověří, zda informace v plánu monitorování přesně a úplně popisují zdroje emisí a měřicí zařízení instalované na palubě plavidla a systémy a postupy určené pro monitorování a vykazování příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757;
 - c) zajistí, aby byla zavedena vhodná monitorovací opatření v případě, že chce plavidlo využít odchylku od monitorování paliva a emisí CO₂ za jednotlivé plavby podle čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) 2015/757;
 - d) popřípadě posoudí, zda informace poskytnuté společností týkající se prvků, postupů nebo kontrol prováděných jako součást stávajících systémů řízení plavidla nebo těch, na které se vztahují harmonizované normy v oblasti kvality, životního prostředí a hospodaření s energiemi, jsou relevantní pro monitorování emisí CO₂ a jiných příslušných informací a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757 a prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1928 ⁽¹⁾.
3. Pro účely posouzení plánu monitorování může ověřovatel využít šetření, kontrolu dokumentů, sledování a jiné prostředky auditu, které považuje za vhodné.

Článek 6

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby dostatečně pochopil postupy popsané v plánu monitorování a osvědčil, že informace v něm uvedené jsou přesné.
2. Ověřovatel určí, kde proběhne prohlídka na místě poté, co zohlední místo, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uloženy na palubě, a místo, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat.
3. Ověřovatel také určí, které činnosti provede, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1928 ze dne 4. listopadu 2016 o určování přepravovaného nákladu pro jiné kategorie lodí, než jsou osobní lodě, lodě typu ro-ro a kontejnerové lodě, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/757 o monitorování, vykazování a ověřování emisí oxidu uhličitého z námořní dopravy (Úř. věst. L 299, 5.11.2016, s. 22).

4. Odchylně od odstavce 1 může ověřovatel upustit od prohlídky na místě, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:
- a) má dostatečné znalosti systémů monitorování a vykazování plavidla, včetně jejich existence, provádění a účinného provozu zajišťovaného společností;
 - b) povaha a úroveň složitosti systému monitorování a vykazování plavidla umožňují, že lze od prohlídky na místě upustit;
 - c) je schopen získat a posoudit veškeré požadované informace vzdáleným přístupem.
5. Pokud ověřovatel upustí od prohlídky na místě podle odstavce 4, odůvodní v interní dokumentaci o ověření, proč prohlídky na místě neprovedl.

Článek 7

Řešení neshod v plánu monitorování

1. Pokud ověřovatel v průběhu posuzování plánu monitorování zjistí neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v navrženém časovém rámci.
2. Společnost opraví všechny neshody, o kterých byla ověřovatelem informována, a předloží ověřovateli revidovaný plán monitorování podle dohodnutého časového rámce, který ověřovateli umožní, aby jej před zahájením vykazovaného období znovu posoudil.
3. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny neshody, které byly opraveny v průběhu posuzování plánu monitorování, a označí je jako vyřešené.

Článek 8

Nezávislý přezkum posouzení plánu monitorování

1. Ověřovací tým předloží bezodkladně a před tím, než informuje společnost, interní dokumentaci o ověření a návrh závěrů posouzení plánu osobě provádějící nezávislý přezkum.
2. Osoba provádějící nezávislý přezkum provede přezkum, aby zajistila, že plán monitorování byl posouzen v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.
3. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celkový postup posouzení popsany v tomto oddílu a zaznamenaný v interní dokumentaci o ověření.
4. Ověřovatel zahrne výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

Článek 9

Závěry ověřovatele k posuzování plánu monitorování

Na základě informací shromážděných během posuzování plánu monitorování informuje ověřovatel bezodkladně písemně společnost o přijatých závěrech a uvede, zda plán monitorování:

- a) je posouzen jako v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- b) obsahuje neshody, pro které není v souladu s nařízením (EU) 2015/757.

ODDÍL 2

Ověřování výkazů emisí

Článek 10

Informace poskytované společnostmi

1. Před zahájením ověřování výkazu emisí poskytnou společnosti ověřovateli níže uvedené podpůrné informace:
 - a) seznam plaveb dotčeného plavidla během vykazovaného období podle článku 10 nařízení (EU) 2015/757;

- b) popřípadě kopii výkazu emisí za předchozí rok, pokud ověřovatel neprovedl ověření takového výkazu;
- c) kopii použitého plánu či plánů monitorování, popřípadě včetně dokladů obsahujících závěry posouzení provedeného akreditovaným ověřovatelem.
2. Poté, co ověřovatel shledal konkrétní oddíl/oddíly nebo dokument/dokumenty za relevantní pro účely ověření, poskytnou společnosti také níže uvedené podpůrné informace:
- a) kopie oficiálního palubního deníku plavidla a záznamů o spotřebě paliva (pokud jsou vedeny zvlášť);
- b) kopie dokladů o čerpání paliva;
- c) kopie dokumentů obsahujících informace o počtu přepravovaných osob a množství nákladu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a době strávené na moři u plaveb uskutečněných během vykazovaného období.
3. Kromě toho mohou na základě použité metody monitorování ověřovatelé popřípadě požádat společnost, aby poskytla:
- a) přehled systémů IT znázorňující tok dat u příslušného plavidla;
- b) doklad o údržbě a přesnosti/nejistotě měřicího zařízení/průtokoměrů (např. osvědčení o kalibraci);
- c) výpis údajů spotřeby paliva z průtokoměrů;
- d) kopie dokladu o odečtech měřičů zásobníků paliva;
- e) výpis údajů o činnosti ze systémů přímého měření emisí;
- f) jakékoliv další informace nezbytné pro ověření výkazu emisí.
4. V případě změny společnosti poskytnou dotčené společnosti ověřovateli s náležitou péčí výše uvedené podpůrné dokumenty nebo informace týkající se plaveb uskutečněných na jejich odpovědnost.
5. Společnosti uchovají výše uvedené informace po dobu stanovenou v Mezinárodní úmluvě IMO o zabránění znečišťování z lodí z roku 1973 (dále jen „úmluva MARPOL“) a Mezinárodní úmluvě o bezpečnosti lidského života na moři z roku 1988 (dále jen „úmluva SOLAS“). Do vydání dokumentu o souladu podle článku 17 nařízení (EU) 2015/757 může ověřovatel žádat jakékoliv informace uvedené v odstavcích 1, 2 a 3.

Článek 11

Posouzení rizik prováděné ověřovateli

1. Kromě prvků uvedených v čl. 15 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) 2015/757 ověřovatel zjistí a analyzuje všechny níže uvedené skutečnosti:
- a) inherentní rizika;
- b) kontrolní rizika;
- c) detekční rizika.
2. Ověřovatel zhodnotí oblasti, kde hrozí větší ověřovací riziko, a alespoň tyto údaje: údaje o plavbě, spotřebě paliva, emisích CO₂, vzdálenosti, kterou loď urazila, době strávené na moři, přepravovaném nákladu a souhrn údajů uvedených ve výkazu emisí.
3. Při zjišťování a analýze aspektů uvedených v odstavci 2 zohlední ověřovatel existenci, úplnost, přesnost, soulad, transparentnost a relevanci vykázaných informací.
4. S ohledem na informace, které získá v průběhu ověřování, ověřovatel popřípadě zreviduje posouzení rizik a změní nebo zopakuje ověřovací činnosti, jež se mají provést.

Článek 12

Plán ověřování

Ověřovatel vypracuje plán ověřování odpovídající získaným informacím a rizikům zjištěným během posuzování rizik. Plán ověřování obsahuje alespoň:

- a) program ověřování popisující povahu a rozsah ověřovacích činností a dobu a způsob, jakým budou provedeny;
- b) plán odběru vzorku údajů, který stanoví rozsah a metody odběru vzorku údajů týkajících se údajových položek, na nichž se zakládají úhrnné emise CO₂, spotřeba paliva nebo jiné příslušné informace ve výkazu emisí.

Článek 13

Ověřovací činnosti týkající se výkazu emisí

1. Ověřovatel provede plán ověřování a na základě posouzení rizik ověří, zda systémy monitorování a vykazování popsané v plánu monitorování, který byl posouzen jako uspokojivý, existují v praxi a jsou správně prováděny.

Za tímto účelem ověřovatel zváží provedení alespoň níže uvedených typů postupů:

- a) šetření u příslušných pracovníků;
 - b) kontroly dokumentů;
 - c) postupů sledování a rekapitulace.
2. Ověřovatel popřípadě zkontroluje, zda jsou činnosti vnitřní kontroly popsané v plánu monitorování účinně prováděny. Za tímto účelem může zvážit zkoušky účinnosti zdokumentovaných kontrol na základě vzorku.

Článek 14

Ověřování vykázaných údajů

1. Ověřovatel ověří údaje vykázané ve výkazu emisí: podrobnými zkouškami, včetně jejich výsledování k primárnímu zdroji dat; jejich porovnáním s vnějšími zdroji údajů, včetně údajů o vysledovatelnosti plavidla; provedením vyrovnání; kontrolou prahových hodnot příslušných údajů; a přepočítáním.

2. V rámci ověření údajů uvedených v odstavci 1 ověřovatel zkontroluje:

- a) úplnost zdrojů emisí popsaných v plánu monitorování;
- b) úplnost údajů, včetně údajů o plavbách vykázaných jako spadající do působnosti nařízení (EU) 2015/757;
- c) soulad mezi vykázanými celkovými údaji a údaji z příslušné dokumentace nebo primárních zdrojů;
- d) popřípadě soulad mezi celkovou spotřebou paliva a údaji o zakoupeném palivu nebo palivu jinak dodanému na příslušné plavidlo;
- e) spolehlivost a přesnost údajů.

Článek 15

Úroveň závažnosti

1. Pro účely ověření údajů o spotřebě paliva a emisích CO₂ uvedených ve výkazu emisí činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

2. Pro účely ověření jiných příslušných informací ve výkazu emisí o přepravovaném nákladu, přepravním výkonu, vzdálenosti, kterou loď urazila, a době strávené na moři činí úroveň závažnosti 5 % celkových emisí vykázaných pro každou položku za vykazované období.

Článek 16

Prohlídky na místě

1. Ověřovatel provede prohlídky na místě, aby dostatečně pochopil systém monitorování a vykazování společnosti a pravidla popsány v plánu monitorování.
2. Ověřovatel určí umístění prohlídky na místě na základě výsledků posouzení rizik a po zohlednění místa, kde je uchovávána podstatná část příslušných údajů, včetně elektronických nebo papírových kopií dokumentů, jejichž originály jsou uloženy na palubě, a místa, kde jsou prováděny činnosti týkající se toku dat.
3. Ověřovatel také určí činnosti, které mají být provedeny, a dobu potřebnou pro prohlídku na místě.
4. Odchylně od odstavce 1 může ověřovatel upustit od prohlídky na místě, pokud je na základě výsledku posouzení rizik splněna jedna z níže uvedených podmínek:
 - a) má dostatečnou znalost systémů, které zajišťují monitorování a vykazování pravidla, včetně jejich existence, provádění a účinného uplatňování ze strany společnosti;
 - b) povaha a úroveň složitosti systému, který zajišťuje monitorování a vykazování pravidla, umožňují, aby bylo od prohlídky na místě upuštěno;
 - c) ověřovatel je schopen získat vzdálený přístup ke všem požadovaným informacím, včetně správného uplatňování metodiky popsané v plánu monitorování a ověření údajů vykázaných ve výkazu emisí.
5. Na základě výsledku prohlídky na místě na pevnině může ověřovatel rozhodnout o prohlídce pravidla, pokud dospěje k závěru, že pro snížení rizika podstatné nepřesnosti ve výkazu emisí je ověření na palubě třeba provést.
6. Pokud ověřovatel upustí od prohlídky na místě podle odstavce 4, uvede v interní dokumentaci o ověření důvody, které ho k tomu vedly.

Článek 17

Řešení nepřesností a neshod ve výkazu emisí

1. Pokud ověřovatel v průběhu ověřování výkazu emisí zjistí nepřesnosti nebo neshody, informuje o nich bez zbytečného odkladu společnost a požádá ji o příslušné opravy v rozumné lhůtě.
2. Ověřovatel zaznamená v interní dokumentaci o ověření všechny nepřesnosti a neshody, které byly opraveny v průběhu ověřování, a označí je jako vyřešené.
3. Pokud společnost nepřesnosti nebo neshody uvedené v odstavci 1 neopraví, ověřovatel před vydáním zprávy o ověření požádá společnost, aby vysvětlila hlavní příčiny nepřesností nebo neshod.
4. Ověřovatel rozhodne, zda neopravené nepřesnosti samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi mají dopad na celkové vykázané emise nebo jiné příslušné informace, a zda tento dopad povede k podstatným nepřesnostem.
5. Ověřovatel může považovat nepřesnosti nebo neshody, které jsou samy o sobě nebo spolu s jinými nepřesnostmi pod úrovní závažnosti, která je stanovena v článku 15, za podstatné nepřesnosti, pokud to odůvodňuje jejich rozsah a povaha nebo konkrétní okolnosti případu.

Článek 18

Závěr ověření výkazu emisí

Pro dokončení ověření výkazu emisí ověřovatel alespoň:

- a) potvrdí, že byly provedeny všechny ověřovací činnosti;
- b) uplatní na souhrnné údaje závěrečné analytické postupy, aby zajistil, že neobsahují podstatné nepřesnosti;

- c) ověří, zda informace uvedené ve zprávě vyhovují požadavkům nařízení (EU) 2015/757;
- d) před vydáním zprávy připraví interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy a předloží je v souladu s článkem 21 osobě provádějící nezávislý přezkum;
- e) pověří osobu, aby schválila zprávu na základě závěrů přijatých osobou provádějící nezávislý přezkum a údajů v interní dokumentaci o ověření, a oznámila to společnosti;
- f) oznámí Komisi a státu vlajky plavidla, zda jsou splněny podmínky pro vydání dokumentu o souladu.

Článek 19

Návrhy na zlepšení

1. Ověřovatel dá společnosti doporučení pro zlepšení týkající se neopravených nepřesností a neshod, které nevedou k podstatným nepřesnostem.
2. Ověřovatel může společnosti dát další doporučení pro zlepšení, která považuje s ohledem na výsledek ověřovacích činností za významná.
3. Při udělení doporučení společnosti zůstává ověřovatel vůči společnosti, plavidlu a systému monitorování a vykazování nestranný. Nesmí ohrozit svou nestrannost udělením rad nebo vypracováváním částí postupu monitorování a vykazování podle nařízení (EU) 2015/757.

Článek 20

Zpráva o ověření

1. Na základě shromážděných informací vydá ověřovatel společnosti zprávu o ověření ke každému výkazu emisí, který byl ověřován.
2. Zpráva o ověření obsahuje stanovisko ověřující výkaz emisí jako uspokojivý, nebo neuspokojivý v případě, že obsahuje podstatné nepřesnosti, které nebyly před vydáním zprávy opraveny.
3. Pro účely odstavce 2 se výkazy emisí považují za ověřené jako uspokojivé pouze tehdy, pokud neobsahují podstatné nepřesnosti.
4. Zpráva o ověření obsahuje alespoň níže uvedené náležitosti:
 - a) název společnosti a identifikaci plavidla;
 - b) jasné označení, že se jedná o zprávu o ověření;
 - c) totožnost ověřovatele;
 - d) odkaz na výkaz emisí a vykazované období, které jsou předmětem ověření;
 - e) odkaz na jeden nebo více plánů monitorování, které byly posouzeny jako uspokojivé;
 - f) odkaz na použitou normu či normy pro ověřování;
 - g) souhrn postupů ověřovatele, včetně informací o prohlídkách na místě nebo důvodech, proč od nich bylo upuštěno;
 - h) popřípadě souhrn podstatných změn plánu monitorování a údajů o činnosti ve vykazovaném období;
 - i) prohlášení o ověření;
 - j) popis případných neopravených nepřesností a neshod, včetně jejich povahy a rozsahu, zda mají podstatný dopad, či nikoliv, a prvek/prvky výkazu emisí, kterého/kterých se týkají;
 - k) popřípadě doporučení pro zlepšení;
 - l) datum zprávy o ověření a podpis osoby oprávněné jednat jménem ověřovatele.

Článek 21

Nezávislé přezkoumání výkazu emisí

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum přezkoumá interní dokumentaci o ověření a návrh zprávy o ověření, aby ověřila, že postup ověřování proběhl v souladu s tímto nařízením a že byla uplatněna řádná odborná péče a úsudek.
2. Rozsah nezávislého přezkumu zahrnuje celkový postup ověřování stanovený v tomto oddíle a uvedený v interní dokumentaci o ověření.
3. Poté, co byl výkaz emisí schválen v souladu s čl. 18 písm. e), zahrne ověřovatel výsledky nezávislého přezkumu do interní dokumentace o ověření.

KAPITOLA III

POŽADAVKY NA OVĚŘOVATELE

Článek 22

Proces ověřování trvalé odborné způsobilosti

1. Ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje proces ověřování trvalé odborné způsobilosti, aby zajistil, že všichni pracovníci pověřeni prováděním ověřovacích činností jsou způsobilí vykonávat úkoly, které jsou jim přiděleny.
2. Pro účely procesu ověřování odborné způsobilosti uvedeného v odstavci 1 ověřovatel vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje:
 - a) kritéria obecné způsobilosti pro všechny pracovníky provádějící ověřovací činnosti v souladu s čl. 23 odst. 3;
 - b) kritéria zvláštní způsobilosti pro každou pracovní pozici v rámci ověřovatele vykonávajícího ověřovací činnosti, zejména pro auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě, osobu provádějící nezávislý přezkum a technického odborníka v souladu s články 24, 25 a 26;
 - c) metodu pro zajištění trvalé odborné způsobilosti a pravidelného hodnocení výkonu všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti;
 - d) postup pro zajištění trvalé odborné přípravy pracovníků provádějících ověřovací činnosti.
3. Ověřovatel pravidelně alespoň jednou ročně ověří způsobilost všech pracovníků provádějících ověřovací činnosti, aby potvrdil jejich trvalou odbornou způsobilost.

Článek 23

Ověřovací týmy

1. Pro každou ověřovací povinnost sestaví ověřovatel ověřovací tým schopný provádět ověřovací činnosti uvedené v článcích 5 až 20.
2. Ověřovací tým se skládá alespoň z jednoho auditora pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě a popřípadě – s ohledem na to, že se ověřovatel musí orientovat ve složitosti úkolů, které mají být provedeny, a být schopen provést nezbytné posouzení rizik – vhodného počtu dalších auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě anebo technických odborníků.
3. Členové týmu jsou jasně seznámeni se svou konkrétní úlohou v postupu ověřování a musí být schopni účinně komunikovat v jazyce požadovaném pro provádění ověřovacích úkolů a prověření informací předložených společnostmi.

Článek 24

Požadavky na způsobilost auditorů pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě

1. Auditři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě musí být způsobilí posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a tímto nařízením.

2. Za tímto účelem musí auditoři pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě alespoň:
 - a) znát nařízení (EU) 2015/757, toto nařízení, prováděcí nařízení (EU) 2016/1927, prováděcí nařízení (EU) 2016/1928, a příslušné pokyny vydané Komisí;
 - b) mít znalosti a zkušenosti v oblasti auditu údajů a informací, včetně:
 - i) metodik auditu údajů a informací, uplatnění úrovně závažnosti a posouzení závažnosti nepřesností;
 - ii) analýzy inherentních a kontrolních rizik;
 - iii) technik odběru vzorků v souvislosti s odběrem vzorku údajů a ověření kontrolních činností;
 - iv) posouzení informačních a datových systémů, IT systémů, činností týkajících se toku dat, kontrolních činností, kontrolních systémů a postupů kontrolních činností.
3. Kromě toho se zohlední specifické znalosti a zkušenosti v oblasti námořní dopravy, které jsou uvedeny v příloze.

Článek 25

Požadavky na způsobilost osob provádějících nezávislý přezkum

1. Osoba provádějící nezávislý přezkum musí splňovat požadavky na způsobilost vztahující se na auditory pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě ve smyslu článku 24.
2. Pro posouzení, zda je interní dokumentace o ověření úplná a zda byl v průběhu ověřovacích činností shromážděn dostatek podkladů, musí mít osoba provádějící nezávislý přezkum nezbytnou odbornou způsobilost pro:
 - a) analýzu poskytnutých informací a potvrzení její úplnosti a integrity;
 - b) zpochybnění chybějících nebo odporujících si informací;
 - c) kontrolu datové stopy pro účely posouzení, zda interní dokumentace o ověření poskytuje dostatečné informace pro návrh závěrů zjištěných v rámci vnitřního přezkumu.

Článek 26

Využívání technických odborníků

1. Pokud jsou v průběhu ověřovacích činností nebo procesu přezkumu potřeba podrobné znalosti a zvláštní znalosti, může auditor pro monitorování, vykazování a ověřování v námořní dopravě nebo osoba provádějící nezávislý přezkum využít technické odborníky pod svým vedením a plnou odpovědností.
2. Kromě znalosti konkrétní problematiky musí být techničtí odborníci dostatečně seznámeni s otázkami uvedenými v článku 24.

Článek 27

Postupy pro ověřovací činnosti

1. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují jeden nebo více postupů a procesů pro ověřovací činnosti popsané v člancích 5 až 21.
2. Při zavádění a uplatňování těchto postupů a procesů ověřovatel provede činnosti v souladu s harmonizovanou normou podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se požadavků na subjekty validování nebo ověřování skleníkových plynů pro účely akreditace nebo jiných forem uznávání.

3. Ověřovatelé navrhnou, zdokumentují, zavedou a spravují systém řízení kvality, aby zajistili jednotnou tvorbu, provádění, zlepšování a přezkum postupů a procesů v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2.
4. Kromě toho ověřovatelé zavedou níže uvedené postupy, procesy a opatření v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v odstavci 2:
 - a) postup a politiku komunikace se společností;
 - b) vhodná opatření pro zajištění důvěrnosti získaných informací;
 - c) postup vyřizování opravných prostředků podaných společnostmi;
 - d) proces vyřizování stížností (včetně orientačních lhůt) společností;
 - e) postup vydání revidované zprávy o ověření, pokud je zjištěna chyba ve zprávě o ověření nebo výkazu emisí poté, co ověřovatel předložil zprávu o ověření společnosti.

Článek 28

Interní dokumentace o ověření

1. Ověřovatel připraví a vypracuje interní dokumentaci o ověření obsahující alespoň:
 - a) výsledky provedených ověřovacích činností;
 - b) plán ověřování a posouzení rizik;
 - c) dostatečné podpůrné informace pro posouzení plánu monitorování a návrhu zprávy o ověření, včetně zdůvodnění úsudků o tom, zda byly nepřesnosti podstatné, či nikoliv.
2. Interní dokumentace o ověření se vypracovává tak, aby osoba provádějící nezávislý přezkum uvedená v člácích 8 a 21 a vnitrostátní akreditační orgán mohly posoudit, zda bylo ověření provedeno v souladu s tímto nařízením.

Článek 29

Záznamy a komunikace

1. Ověřovatelé vedou záznamy, aby prokázali, že dodržují toto nařízení, včetně způsobilosti a nestrannosti svých pracovníků.
2. Ověřovatelé zajistí důvěrnost informací získaných v průběhu ověřování v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v článku 27.

Článek 30

Nestrannost a nezávislost

1. Ověřovatelé jsou organizováni tak, aby zajistili svou objektivitu, nezávislost a nestrannost. Pro účely tohoto nařízení se použijí příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.
2. Ověřovatelé neprovedou ověřovací činnosti v případě společnosti, která představuje nepřijatelné riziko pro jejich nestrannost nebo ve vztahu ke které jsou ve střetu zájmů.
3. Nepřijatelným rizikem pro nestrannost nebo střetem zájmů se rozumí mimo jiné to, že ověřovatel nebo jakákoliv součást téhož právního subjektu nebo jeho pracovníci a smluvní subjekty podílející se na ověřování, poskytují:
 - a) poradenské služby za účelem vypracování části procesu monitorování a vykazování popsaneho v plánu monitorování, včetně vypracování metodiky monitorování, návrhu výkazu emisí a návrhu plánu monitorování;
 - b) technickou pomoc pro vypracování nebo správu systému monitorování a vykazování nebo jiné příslušné informace podle nařízení (EU) 2015/757.

4. Ověřovatelé nezadají provedení nezávislého přezkumu nebo vydání zprávy o ověření třetí osobě.
5. Pokud ověřovatelé zadají provedení ověřovacích činností třetí osobě, měli by splnit příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.
6. Ověřovatelé vytvoří, zdokumentují, zavedou a spravují proces, aby zajistili svou trvalou nestrannost a nezávislost i trvalou nestrannost a nezávislost těch, kteří tvoří součást téhož právního subjektu, a všech svých pracovníků. V případě zadání jinému subjektu se tyto povinnosti vztahují i na smluvní subjekty podílející se na ověřování. Tento proces musí splňovat příslušné požadavky stanovené v harmonizované normě uvedené v článku 27.

KAPITOLA IV

AKREDITACE OVĚŘOVATELŮ

Článek 31

Rozsah akreditace

Rozsah akreditace ověřovatelů zahrnuje posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí.

Článek 32

Cíle procesu akreditace

V průběhu procesu akreditace akreditovaných ověřovatelů a každoročního dozoru nad nimi v souladu s články 36 až 41 vnitrostátní akreditační orgány posoudí, zda ověřovatel a jeho pracovníci provádějící ověřovací činnosti:

- a) mají způsobilost posuzovat plány monitorování a ověřovat výkazy emisí v souladu s tímto nařízením;
- b) skutečně posuzují plány monitorování a ověřují výkazy emisí v souladu s tímto nařízením;
- c) splňují požadavky na ověřovatele uvedené v článcích 22 až 30, včetně těch, které se týkají nestrannosti a nezávislosti.

Článek 33

Minimální požadavky na akreditaci

Na minimální požadavky na akreditaci a požadavky na akreditační orgány se vztahuje harmonizovaná norma podle nařízení (ES) č. 765/2008 týkající se obecných požadavků na akreditační orgány, které akreditují subjekty posuzování shody.

Článek 34

Kritéria pro žádosti o akreditaci u vnitrostátních akreditačních orgánů

1. Právní subjekty usazené v některém členském státě žádají o akreditaci v souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Pokud není právní subjekt žádající o akreditaci usazen v žádném členském státě, může podat žádost u vnitrostátního akreditačního orgánu kteréhokoliv členského státu, který uděluje akreditaci ve smyslu článku 16 nařízení (EU) 2015/757.

Článek 35

Žádosti o akreditaci

1. Žádosti o akreditaci obsahují informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.

2. Před zahájením posuzování uvedeného v článku 36 zpřístupní žadatelé vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu na jeho žádost také informace o:
- postupech a procesech uvedených v čl. 27 odst. 1 a systému řízení kvality uvedeném v čl. 27 odst. 3;
 - kritériích způsobilosti uvedených v čl. 22 odst. 2 písm. a) a b), výsledcích trvalého procesu posuzování způsobilosti uvedeného v daném článku a jiné příslušné dokumentaci o způsobilosti všech pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech uvedených v člancích 24 a 25;
 - procesu pro zajištění trvalé nestrannosti a nezávislosti podle čl. 30 odst. 6;
 - technických odbornících a klíčových pracovnících podílejících se na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí;
 - postupech a procesech pro zajištění odpovídajícího ověření, včetně těch, které se týkají interní dokumentace o ověření uvedené v článku 28;
 - příslušných záznamech podle článku 29;
 - dalších aspektech považovaných vnitrostátním akreditačním orgánem za podstatné.

Článek 36

Posuzování

- Pro účely posuzování uvedeného v článku 32 posuzovací tým alespoň:
 - přezkoumá všechny příslušné dokumenty a záznamy předložené žadatelem podle článku 35;
 - provede prohlídku na místě, aby přezkoumal reprezentativní vzorek interní dokumentace o ověření, a posoudí provádění systému řízení kvality žadatele a postupy či procesy pro ověřovací činnosti uvedené v článku 27;
 - pozoruje výkonnost a odbornou způsobilost reprezentativního počtu pracovníků žadatele, kteří se podílejí na posuzování plánů monitorování a ověřování výkazů emisí, aby bylo zajištěno, že jejich činnost je v souladu s tímto nařízením.
- Posuzovací tým provádí činnosti uvedené v odstavci 1 v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
- Posuzovací tým sdělí svá zjištění a neshody žadateli a vyžádá si vyjádření v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
- Žadatel přijme k odstranění všech neshod ohlášených podle odstavce 3 nápravná opatření a ve svém vyjádření uvede, jaká opatření k jejich vyřešení přijal nebo plánuje přijmout ve lhůtě stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.
- Vnitrostátní akreditační orgán přezkoumá vyjádření žadatele podle odstavce 4.
- Pokud vnitrostátní akreditační orgán shledá vyjádření žadatele nebo přijatá opatření nedostatečnými nebo neúčinnými, požádá žadatele, aby předložil další informace nebo přijal další opatření.
- Vnitrostátní akreditační orgán může také požadovat provedení následného posouzení nebo důkazy o tom, že bylo provedeno, aby posoudil skutečné provedení nápravných opatření.

Článek 37

Rozhodnutí o akreditaci a osvědčení o akreditaci

- Při přípravě a rozhodování, zda udělit, prodloužit nebo obnovit akreditaci žadatele, vnitrostátní akreditační orgán zohlední požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

2. Pokud vnitrostátní akreditační orgán rozhodl o udělení nebo obnovení akreditace žadatele, vydá za tímto účelem osvědčení o akreditaci.
3. Osvědčení o akreditaci obsahuje alespoň informace vyžadované harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.
4. Osvědčení o akreditaci platí po dobu pěti let ode dne vydání.

Článek 38

Každoroční dozor

1. Vnitrostátní akreditační orgán vykonává každoroční dozor nad každým ověřovatelem, kterému vydal osvědčení o akreditaci. Tento dozor sestává alespoň:
 - a) z prohlídky na místě uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. b);
 - b) z pozorování výkonnosti a odborné způsobilosti reprezentativního počtu pracovníků ověřovatele v souladu s čl. 36 odst. 1 písm. c).
2. Vnitrostátní akreditační orgán vykoná první dozor nad ověřovatelem v souladu s odstavcem 1 do 12 měsíců ode dne, kdy bylo vystaveno osvědčení o akreditaci.
3. Plánování dozoru umožní vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu posoudit reprezentativní vzorky činností ověřovatele a jeho pracovníků podílejících se na ověřovacích činnostech v rámci osvědčení o akreditaci v souladu s požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.
4. Na základě výsledků dozoru rozhodne vnitrostátní akreditační orgán, zda potvrdí pokračování akreditace.
5. Pokud ověřovatel provádí ověření v jiném členském státě, může vnitrostátní akreditační orgán, který mu udělil akreditaci, požádat vnitrostátní akreditační orgán tohoto jiného členského státu, aby prováděl dozor jeho jménem a na jeho odpovědnost.

Článek 39

Opakované posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán před skončením platnosti osvědčení o akreditaci, které vydal, posoudí dotčeného ověřovatele opakovaně, aby zjistil, zda lze platnost osvědčení prodloužit.
2. Plánování opakovaného posouzení zajistí, že vnitrostátní akreditační orgán posoudí reprezentativní vzorek činností ověřovatele, na které se vztahuje osvědčení.

Při plánování a provádění opakovaného posouzení musí vnitrostátní akreditační orgán splnit požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

Článek 40

Mimořádné posouzení

1. Vnitrostátní akreditační orgán může kdykoliv provést mimořádné posouzení ověřovatele, aby zajistil, že nadále splňuje požadavky tohoto nařízení.
2. Aby mohl vnitrostátní akreditační orgán posoudit potřebu mimořádného posouzení, informuje ověřovatel neprodleně tento orgán o jakýchkoliv zásadních změnách týkajících se jeho akreditace s ohledem na jeho postavení nebo činnost.

Mezi tyto zásadní změny patří i změny uvedené v harmonizované normě, na niž odkazuje článek 33.

Článek 41

Správní opatření

1. Vnitrostátní akreditační orgán může pozastavit nebo odejmout akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel nesplňuje požadavky tohoto nařízení.
2. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví nebo odejme akreditaci ověřovateli, pokud o to ověřovatel požádá.
3. Vnitrostátní akreditační orgán vytvoří, zdokumentuje, zavede a spravuje postup pozastavení a odnětí akreditace v souladu s harmonizovanou normou uvedenou v článku 33.
4. Vnitrostátní akreditační orgán pozastaví akreditaci ověřovatele, pokud ověřovatel:
 - a) nesplnil požadavky na způsobilost podle článku 22 týkající se postupů pro ověřovací činnosti podle článku 27, na interní dokumentaci o ověření podle článku 28 nebo na nestrannost a nezávislost podle článku 30;
 - b) porušil jakékoliv jiné specifické podmínky stanovené vnitrostátním akreditačním orgánem.
5. Vnitrostátní akreditační orgán odejme ověřovateli akreditaci, pokud:
 - a) ověřovatel neodstranil důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí o pozastavení osvědčení o akreditaci;
 - b) člen vrcholného vedení ověřovatele byl odsouzen za podvodné jednání;
 - c) ověřovatel úmyslně poskytl nepravdivé informace.
6. Proti rozhodnutím vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace podle odstavců 1, 4 a 5 lze v souladu s postupy stanovenými členskými státy podle čl. 5 odst. 5 nařízení (ES) č. 765/2008 podat opravný prostředek.
7. Rozhodnutí vnitrostátního akreditačního orgánu o pozastavení nebo odejmutí akreditace se stávají účinnými jejich oznámením ověřovateli. Vnitrostátní akreditační orgán zváží s ohledem na povahu nesouladu dopad činností provedených před těmito rozhodnutími.
8. Vnitrostátní akreditační orgán ukončí pozastavení osvědčení o akreditaci, pokud obdrží uspokojivé informace a dospěje k závěru, že ověřovatel splňuje požadavky tohoto nařízení.

KAPITOLA V

POŽADAVKY NA VNITROSTÁTNÍ AKREDITAČNÍ ORGÁNY

Článek 42

Vnitrostátní akreditační orgány

1. Úkoly týkající se akreditace podle tohoto nařízení vykonávají vnitrostátní akreditační orgány jmenované podle čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008.
2. Pro účely tohoto nařízení vykonává vnitrostátní akreditační orgán své funkce v souladu požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33.

Článek 43

Posuzovací tým

1. Vnitrostátní akreditační orgán jmenuje posuzovací tým pro každé posouzení prováděné podle požadavků harmonizované normy, jež je uvedena v článku 33.

2. Posuzovací tým se skládá z vedoucího posuzovatele odpovědného za provedení posouzení v souladu s tímto nařízením, a popřípadě vhodného počtu posuzovatelů nebo technických odborníků s příslušnými znalostmi a zkušenostmi v daném rozsahu akreditace.
3. Alespoň jedna osoba v posuzovacím týmu musí mít níže uvedené znalosti:
 - a) nařízení (EU) 2015/757, tohoto nařízení a dalších relevantních právních předpisů uvedených v čl. 24 odst. 2 písm. a);
 - b) vlastností různých typů plavidel a monitorování a vykazování emisí CO₂, spotřeby paliva a jiných příslušných informací podle nařízení (EU) 2015/757.

Článek 44

Požadavky na způsobilost posuzovatelů

1. Posuzovatelé musí být způsobilí provádět činnosti podle článků 36 až 41. Za tímto účelem posuzovatel musí:
 - a) splňovat požadavky harmonizované normy uvedené v článku 33;
 - b) mít znalosti o auditu údajů a informací v souladu s čl. 24 odst. 2 písm. b), získané odbornou přípravou, nebo přístup k osobě, která má znalosti takovýchto údajů a informací a zkušenosti s nimi.
2. Kromě požadavků na způsobilost uvedených v odstavci 1 musí vedoucí posuzovatelé prokázat způsobilost vést posuzovací tým.
3. Kromě požadavků na způsobilost uvedených v odstavci 1 musí mít osoby provádějící vnitřní nezávislý přezkum a osoby rozhodující o udělení, prodloužení nebo obnovení akreditace dostatečné znalosti a zkušenosti pro vyhodnocení akreditace.

Článek 45

Techničtí odborníci

1. Vnitrostátní akreditační orgán může do posuzovacího týmu přizvat technické odborníky k zajištění podrobných odborných znalostí a vědomostí týkajících se konkrétní problematiky, kteří slouží jako podpora posuzovateli nebo vedoucímu posuzovateli.
2. Techničtí odborníci provádí konkrétní úkoly pod vedením dotyčného vedoucího posuzovatele posuzovacího týmu, jenž má za toto provádění plnou odpovědnost.

Článek 46

Databáze akreditovaných ověřovatelů

1. Vnitrostátní akreditační orgány zřídí a spravují databázi, která je veřejně přístupná a obsahuje alespoň níže uvedené informace:
 - a) název, číslo akreditace a adresu každého ověřovatele akreditovaného daným vnitrostátním akreditačním orgánem;
 - b) popřípadě členské státy, ve kterých každý ověřovatel provádí ověřování;
 - c) datum udělení akreditace a datum skončení její platnosti;
 - d) informace o správních opatřeních, která byla ověřovateli uložena.

2. Jakákoliv změna v postavení ověřovatelů se sdělí Komisi pomocí příslušné standardní šablony.
3. Orgán uznáný podle článku 14 nařízení (ES) č. 765/2008 umožní a zharmonizuje přístup k vnitrostátním databázím.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

Článek 47

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. září 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Specifické znalosti a zkušenosti v oblasti námořní dopravy

Pro účely čl. 24 odst. 3 se zohlední znalosti níže uvedených problematik a zkušenosti s nimi:

- znalosti příslušných pravidel podle úmluvy MARPOL a úmluvy SOLAS, zejména těch, která se týkají energetické účinnosti plavidel ⁽¹⁾, technického předpisu NOx ⁽²⁾, pravidla pro oxidy síry ⁽³⁾, pravidla pro kvalitu pohonné ropné látky ⁽⁴⁾, předpisu o stabilitě v nepoškozeném stavu z roku 2008 a příslušných obecných zásad (například pokynů k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP));
- možné synergie mezi monitorováním a vykazováním podle nařízení (EU) 2015/757 a stávajícími systémy řízení specifickými pro námořní dopravu, (např. předpis ISM) a další příslušné pokyny specifické pro dané odvětví (například pokyny k vypracování plánu energetické účinnosti lodí (SEEMP));
- zdroje emisí na lodi;
- evidence plaveb a postupy zajišťující úplnost a přesnost seznamu plaveb (jak jsou předloženy společností);
- spolehlivé vnější zdroje (včetně údajů o výsledovatelnosti plavidla), které by mohly pomoci porovnat informace s údaji z plavidel;
- metody výpočtu spotřeby paliva používané plavidlem v praxi;
- uplatňování úrovní nejistoty v souladu s nařízením (EU) 2015/757 a příslušnými pokyny;
- uplatňování emisních faktorů pro všechna paliva používaná na palubě plavidla, včetně zkapalněného zemního plynu, hybridních paliv a biopaliv;
- nakládání s palivem, čištění paliva, systémy nádrží;
- údržba lodí/kontrola kvality měřicích zařízení;
- doklady o čerpání paliva, včetně dodacích listů zásobníků;
- provozní evidence, výpisy plaveb, výpisy z přístavů a palubní evidence;
- obchodní dokumenty, např. smlouvy o nájmu plavidla, náložné listy;
- stávající požadavky právních předpisů;
- provoz systému čerpání paliva plavidla;
- určování hustoty paliva plavidly v praxi;
- procesy a činnosti týkající se toku dat pro výpočet přepravovaného nákladu (vyjádřeného v objemu nebo hmotnosti) podle typů plavidel a jejich provozu v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- pojem nosnosti podle typu a provozu plavidla podle nařízení (EU) 2015/757 v souladu s prováděcím nařízením (EU) 2016/1928;
- procesy týkající se toku dat používané pro výpočet vzdálenosti, kterou loď urazila, a doby strávené na moři v souladu s nařízením (EU) 2015/757;
- strojní zařízení a technické systémy užívané na palubě plavidla pro určení spotřeby paliva, přepravního výkonu a jiné příslušné informace.

⁽¹⁾ Pravidlo 22, příloha VI úmluvy MARPOL.

⁽²⁾ Revidovaný technický předpis pro kontrolu emisí oxidu dusíku z naftových motorů námořních plavidel, (rezoluce MEPC.177(58)) pozměněná rezolucí MEPC.177(58)).

⁽³⁾ Pravidlo 14, příloha VI úmluvy MARPOL.

⁽⁴⁾ Pravidlo 18, příloha VI úmluvy MARPOL.